

## VERORDENING (EG) Nr. 727/2007 VAN DE COMMISSIE

van 26 juni 2007

**tot wijziging van de bijlagen I, III, VII en X bij Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën**

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitroeiing van bepaalde overdraagbare spongiforme encefalopathieën<sup>(1)</sup>, en met name op artikel 6 bis, lid 2, en artikel 23,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verordening (EG) nr. 999/2001 stelt voorschriften vast voor het toezicht op overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij runderen, schapen en geiten en voor uitroeiingsmaatregelen die genomen moeten worden na de bevestiging van een overdraagbare spongiforme encefalopathie (TSE) bij schapen en geiten.
- (2) In oktober 2005 heeft de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) een advies uitgebracht over de classificatie van atypische gevallen van TSE's bij kleine herkauwers. De EFSA concludeert in het advies dat een operationele definitie van atypische scrapie mogelijk is en levert de elementen voor een classificatie van gevallen van scrapie. De EFSA beveelt ook bewakingsprogramma's aan — met inbegrip van tests en bemonsteringen — om alle vormen van TSE's bij kleine herkauwers te kunnen opsporen.
- (3) Het lijkt daarom zinvol om de begrippen TSE bij kleine herkauwers, geval van scrapie, geval van klassieke scrapie en geval van atypische scrapie te definiëren.
- (4) Wanneer een voor menselijke consumptie geslacht dier bij de snelle test op basis van de bestaande voorschriften — d.w.z. bijlage III bij Verordening (EG) nr. 999/2001 — positief blijkt, worden, afgezien van het positieve karkas, ten minste het karkas dat op dezelfde slachtlijn onmiddellijk aan het positieve karkas voorafging en de twee karkassen die onmiddellijk na het positieve dier kwamen, vernietigd.
- (5) Volledige vernietiging van de drie karkassen die op dezelfde slachtlijn direct vóór en na een bij een snelle test positief bevonden karkas komen, staat niet in verhouding tot het risico. Deze karkassen moeten alleen worden vernietigd als het resultaat van een snelle test positief of onduidelijk is na een onderzoek met behulp van de referentiemethoden.
- (6) Verordening (EG) nr. 999/2001, zoals gewijzigd bij de Verordeningen (EG) nr. 214/2005<sup>(2)</sup> en (EG) nr. 1041/2006<sup>(3)</sup> van de Commissie, bepaalt dat de programma's voor toezicht bij geiten en schapen moeten worden aangescherpt na de ontdekking van bovine spongiforme encefalopathie (BSE) bij een geit in 2005 en drie ongewone gevallen van TSE's bij schapen waarbij BSE niet kon worden uitgesloten. Deze programma's voor toezicht moeten worden herzien in het licht van de resultaten van twee jaar van intensieve tests die geen nieuwe gevallen van BSE bij schapen of geiten aan het licht hebben gebracht. Om een doeltreffende uitvoering van de programma's te waarborgen moeten de herziene toezichtseisen met ingang van 1 juli 2007 van toepassing worden.
- (7) De programma's voor toezicht bij schapen en geiten moeten worden beoordeeld en herzien in het licht van nieuwe wetenschappelijke gegevens.
- (8) Uit de resultaten van het verscherpte toezicht op schapen en geiten blijkt dat het bestaande ruimings- en herbevolkingsbeleid ten aanzien van door TSE aangetaste koppels te streng is. Bovendien belemmert een aantal problemen — met name met betrekking tot de herbevolking van besmette koppels — de doeltreffende uitvoering van maatregelen na de ontdekking van een TSE in een koppel.
- (9) Op 8 maart 2007 heeft de EFSA een advies uitgebracht over bepaalde aspecten met betrekking tot het risico van TSE's bij schapen en geiten. In het advies stelt de EFSA dat er geen aanwijzingen zijn voor een epidemiologisch of moleculair verband tussen klassieke en/of atypische scrapie en TSE's bij mensen en dat het BSE-agens het enige zoönotische TSE-agens is. Bovendien vindt de EFSA dat de in de Gemeenschapswetgeving beschreven discriminatoire tests die gebruikt moeten worden om scrapie van BSE te onderscheiden, betrouwbaar zijn om BSE van klassieke en atypische scrapie te onderscheiden.

<sup>(1)</sup> PB L 147 van 31.5.2001, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1923/2006 (PB L 404 van 30.12.2006, blz. 1).

<sup>(2)</sup> PB L 37 van 10.2.2005, blz. 9.

<sup>(3)</sup> PB L 187 van 8.7.2006, blz. 10.

- (10) Ook uit andere feiten blijkt dat de maatregelen ter uitroeiing van TSE's bij kleine herkauwers opnieuw beoordeeld moeten worden: het is niet wetenschappelijk bewezen dat scrapie op mensen overdraagbaar is, BSE kan worden uitgesloten bij gevallen van TSE's bij kleine herkauwers en er zijn gevallen van atypische TSE's vastgesteld die zich in beperkte mate binnen een koppel verspreiden maar zich ook voordoen bij schapen met genotypes die als resistent tegen BSE en klassieke scrapie werden beschouwd.
- (11) De structuur van de schapen- en geitensector verschilt sterk binnen de Gemeenschap. De lidstaten moeten daarom alternatieve beleidsmaatregelen kunnen nemen, op voorwaarde dat er geharmoniseerde voorschriften zijn vastgesteld.
- (12) Het op 15 juli 2005 goedgekeurde TSE-stappenplan van de Commissie bepaalt dat een van de strategische doelstellingen erin bestaat de uitroeiingsmaatregelen voor kleine herkauwers te herzien, rekening houdend met de nieuwe beschikbare diagnostische middelen en zonder aan het bestaande niveau van consumentenbescherming afbreuk te doen.
- (13) Op 13 juli 2006 heeft de EFSA een advies uitgebracht over de fokprogramma's ter verkrijging van TSE-resistentie bij schapen. In het advies concludeert de EFSA dat de fokprogramma's de schapenpopulaties beter beschermen tegen de momenteel bekende TSE's en daarom de diergezondheid en de consumentenbescherming ten goede komen. De EFSA deed ook aanbevelingen over het bepalen van het prioneiwitgenotype.
- (14) Krachtens artikel 6 bis van Verordening (EG) nr. 999/2001 kunnen lidstaten fokprogramma's invoeren om te selecteren op resistentie tegen TSE's in hun schapenpopulaties. Er moeten geharmoniseerde minimumeisen voor deze fokprogramma's worden vastgesteld.
- (15) Verordening (EG) nr. 999/2001 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (16) Beschikking 2003/100/EG van de Commissie van 13 februari 2003 tot vaststelling van minimumeisen voor fokprogramma's ter verkrijging van resistentie tegen overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij schapen <sup>(1)</sup> is achterhaald omdat de bepalingen ervan worden vervangen door de bepalingen van deze verordening. Ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid moet die beschikking worden ingetrokken.
- (17) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

*Artikel 1*

De bijlagen I, III, VII en X bij Verordening (EG) nr. 999/2001 worden gewijzigd overeenkomstig de bijlage bij deze verordening.

*Artikel 2*

Beschikking 2003/100/EG wordt ingetrokken.

*Artikel 3*

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Punt 2, onder b), van de bijlage bij deze verordening is van toepassing met ingang van 1 juli 2007.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 26 juni 2007.

Voor de Commissie  
Markos KYPRIANOU  
Lid van de Commissie

<sup>(1)</sup> PB L 41 van 14.2.2003, blz. 41.

## BIJLAGE

De bijlagen I, III, VII en X bij Verordening (EG) nr. 999/2001 worden als volgt gewijzigd:

1) Bijlage I, punt 2, wordt vervangen door:

„2. Voorts gelden voor de toepassing van deze verordening de volgende definities:

- a) „inheems geval van BSE”: een geval van boviene spongiforme encefalopathie waarvan niet duidelijk is vastgesteld dat het rechtstreeks toe te schrijven is aan besmetting die voorafging aan de invoer van het levende dier;
- b) „diverse vetweefsels”: inwendig en uitwendig vet dat tijdens het slachten en het uitsnijden wordt verwijderd, met name vers vet van het hart, het darmvlies en de nieren bij runderen, alsmede vet uit uitsnijlokalen;
- c) „cohort”: een groep dieren die alle runderen omvat die:
  - i) in de twaalf maanden voor of na de geboorte van een ziek rund geboren zijn in het beslag waarin het zieke rund geboren is, en/of
  - ii) op een bepaald moment in de eerste twaalf maanden van hun leven samen met een ziek rund in de eerste twaalf maanden van zijn leven opgefokt zijn;
- d) „indexgeval”: het eerste dier op een bedrijf of in een epidemiologisch gedefinieerde groep, waarbij een TSE-besmetting bevestigd is;
- e) „TSE bij kleine herkauwers”: een geval van overdraagbare spongiforme encefalopathie dat bij een schaap of een geit wordt vastgesteld na een bevestigend onderzoek naar abnormaal PrP-eiwit;
- f) „geval van scrapie”: een bevestigd geval van een overdraagbare spongiforme encefalopathie bij een schaap of een geit waarbij een diagnose van BSE is uitgesloten overeenkomstig de criteria van het technisch handboek van het communautair referentielaboratorium over de karakterisering van TSE-stammen bij kleine herkauwers (\*);
- g) „geval van klassieke scrapie”: een bevestigd geval van scrapie dat als klassiek wordt geclassificeerd overeenkomstig de criteria van het technisch handboek van het communautair referentielaboratorium over de karakterisering van TSE-stammen bij kleine herkauwers.
- h) „geval van atypische scrapie”: een bevestigd geval van scrapie dat van klassieke scrapie kan worden onderscheiden overeenkomstig de criteria van het technisch handboek van het communautair referentielaboratorium over de karakterisering van TSE-stammen bij kleine herkauwers.

(\*) <http://www.defra.gov.uk/corporate/vla/science/science-tse-rl-confirm.htm>”.

2) Bijlage III, hoofdstuk A, wordt als volgt gewijzigd:

a) De punten 6.4 en 6.5 van deel I worden vervangen door:

„6.4. Alle delen van het kadaver van een dier waarvoor bij de snelle test een positief of onduidelijk resultaat is verkregen, met inbegrip van de huid, worden overeenkomstig artikel 4, lid 2, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 1774/2002 verwijderd, behalve het materiaal dat moet worden bewaard in samenhang met de in hoofdstuk B, deel III, bedoelde registers.

6.5. Wanneer voor een voor menselijke consumptie geschikt dier bij de snelle test een positief of onduidelijk resultaat is verkregen, worden ten minste het karkas dat op dezelfde slachtlijn onmiddellijk aan het dier waarvoor een positief of onduidelijk resultaat is verkregen, voorafging en de twee karkassen die onmiddellijk na dat dier kwamen, overeenkomstig punt 6.4 vernietigd. In afwijking hiervan kunnen lidstaten besluiten de bovengenoemde karkassen slechts te vernietigen als het resultaat van de snelle test als positief of onduidelijk wordt bevestigd door de in bijlage X, hoofdstuk C, punt 3.1, onder b), vermelde bevestigende onderzoeken.”.

b) Deel II wordt vervangen door:

„II. TOEZICHT OP SCHAPEN EN GEITEN

1. **Algemeen**

Het toezicht op schapen en geiten wordt uitgevoerd met de laboratoriumtechnieken die zijn aangegeven in bijlage X, hoofdstuk C, punt 3.2, onder b).

2. **Toezicht op schapen en geiten die voor menselijke consumptie worden geslacht**

a) Lidstaten waar de populatie oaien en gedekte oailammeren groter is dan 750 000 dieren, testen jaarlijks minstens een steekproef van 10 000 voor menselijke consumptie geslachte schapen overeenkomstig de bemonsteringsvoorschriften van punt 4.

b) Lidstaten waar de populatie geiten die al hebben gelammerd en gedekte geiten groter is dan 750 000 dieren, testen jaarlijks minstens een steekproef van 10 000 voor menselijke consumptie geslachte geiten overeenkomstig de bemonsteringsvoorschriften van punt 4.

c) Indien een lidstaat problemen heeft om met geslachte gezonde schapen en geiten de voorgeschreven minimale steekproefgrootten als aangegeven onder a) en b) te bereiken, mag hij maximaal de helft van die steekproef vervangen door gestorven schapen of geiten ouder dan 18 maanden, in een verhouding 1:1 en los van de in punt 3 voorgeschreven minimale steekproefgrootte. Daarnaast mag een lidstaat maximaal 10 % van de minimale steekproef in een verhouding 1:1 vervangen door schapen of geiten ouder dan 18 maanden die in het kader van een dierziekte-uitroeiingscampagne zijn gedood.

3. **Toezicht op schapen en geiten die niet voor menselijke consumptie worden geslacht**

De lidstaten voeren overeenkomstig de bemonsteringsvoorschriften van punt 4 en de minimale steekproefgrootten in de tabellen A en B tests uit op schapen en geiten die gestorven of gedood zijn, maar niet:

— in het kader van een dierziekte-uitroeiingscampagne zijn gedood, of

— voor menselijke consumptie zijn geslacht.

Tabel A

Populatie oaien en gedekte oailammeren in de lidstaat	Minimale steekproefgrootte, dode schapen <sup>(1)</sup>
> 750 000	10 000
100 000-750 000	1 500
40 000-100 000	100 % tot maximaal 500
< 40 000	100 % tot maximaal 100

<sup>(1)</sup> De minimale steekproefgrootten zijn afgestemd op de omvang van de schapenpopulatie in de verschillende lidstaten en zijn bedoeld om haalbare doelen aan te geven.

Tabel B

Populatie geiten die al hebben gelammerd en gedekte geiten in de lidstaat	Minimale steekproefgrootte, dode geiten <sup>(1)</sup>
> 750 000	10 000
250 000-750 000	1 500
40 000-250 000	100 % tot maximaal 500
< 40 000	100 % tot maximaal 100

<sup>(1)</sup> De minimale steekproefgrootten zijn afgestemd op de omvang van de geitenpopulatie in de verschillende lidstaten en zijn bedoeld om haalbare doelen aan te geven.

#### 4. Bemonsteringsvoorschriften voor de in de punten 2 en 3 bedoelde dieren

Het moeten dieren zijn die ouder zijn dan 18 maanden of waarbij meer dan twee van de blijvende snijtanden door het tandvlees zijn gebroken.

De leeftijd van de dieren wordt geschat aan de hand van het gebit, duidelijke tekenen van volgroeidheid of andere betrouwbare informatie.

De steekproef wordt zodanig opgezet dat oververtegenwoordiging van een bepaalde groep ten aanzien van de oorsprong, de leeftijd, het ras, het productietype of enig ander kenmerk wordt vermeden.

De bemonstering moet representatief voor elk gebied en elk seizoen zijn. Meervoudige bemonstering van hetzelfde koppel dient zo mogelijk te worden vermeden. De lidstaten zorgen ervoor dat — indien mogelijk — in het kader van hun toezichtsprogramma's alle officieel geregistreerde bedrijven met meer dan 100 dieren waar nog nooit gevallen van een TSE zijn vastgesteld, in opeenvolgende bemonsteringsjaren aan TSE-tests worden onderworpen.

De lidstaten voeren een systeem in om, gericht of op andere wijze, na te gaan of er geen dieren aan de bemonstering worden onttrokken.

De lidstaten kunnen echter besluiten afgelegen gebieden waar de veedichtheid gering is en dode dieren niet worden opgehaald, niet te bemonsteren. De lidstaten die van deze afwijking gebruikmaken, stellen de Commissie daarvan in kennis en verstrekken haar een lijst van de afgelegen gebieden waarvoor deze afwijking geldt. De afwijking mag niet meer dan 10 % van de schapen- en geitenpopulatie in de betrokken lidstaat betreffen.

#### 5. Toezicht op besmette koppels

Er wordt een enkelvoudige aselechte steekproef getest van dieren die ouder zijn dan 18 maanden of waarbij meer dan twee blijvende snijtanden door het tandvlees zijn gebroken, en die overeenkomstig bijlage VII, punt 2.3, onder b), i) of ii), of punt 5, onder a), zijn gedood, overeenkomstig de in de tabel aangegeven steekproefgrootte.

Aantal met het oog op vernietiging in het beslag of koppel gedode dieren ouder dan 18 maanden of waarbij meer dan twee blijvende snijtanden door het tandvlees zijn gebroken	Minimale steekproefgrootte
70 of minder	alle in aanmerking komende dieren
80	68
90	73
100	78
120	86
140	92
160	97
180	101
200	105
250	112
300	117
350	121
400	124
450	127
500 of meer	150

## 6. Toezicht op andere dieren

De lidstaten kunnen naast de in de punten 2, 3 en 4 bedoelde toezichtprogramma's op vrijwillige basis toezicht houden op andere dieren, in het bijzonder:

- dieren die voor de zuivelproductie worden gebruikt;
- dieren van oorsprong uit landen met inheemse TSE's;
- dieren die zijn gevoederd met mogelijk besmet diervoeder;
- dieren die zijn geboren uit of afstammen van met een TSE besmette moederdieren.

## 7. Maatregelen op grond van het testen van schapen en geiten

- 7.1. Wanneer een voor menselijke consumptie geslacht schaap of geslachte geit overeenkomstig punt 2 geselecteerd is om op TSE's te worden getest, wordt op het karkas van dat dier het in sectie I, hoofdstuk III, van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 854/2004 bedoelde keurmerk pas aangebracht wanneer de snelle test een negatief resultaat heeft opgeleverd.
- 7.2. De lidstaten mogen van punt 7.1 afwijken indien er in het slachthuis een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd systeem bestaat dat garandeert dat alle delen van een dier traceerbaar zijn en geen delen van geteste dieren die van een keurmerk zijn voorzien, het slachthuis kunnen verlaten voordat met de snelle test een negatief resultaat verkregen is.
- 7.3. Alle delen van het kadaver van een getest dier, met inbegrip van de huid, worden onder officieel toezicht bewaard totdat met de snelle test een negatief resultaat is verkregen, met uitzondering van dierlijke bijproducten die overeenkomstig artikel 4, lid 2, onder a), b), of e), van Verordening (EG) nr. 1774/2002 rechtstreeks worden verwijderd.
- 7.4. Alle delen van het kadaver van een dier waarvoor bij de snelle test een positief resultaat is verkregen, met inbegrip van de huid, worden overeenkomstig artikel 4, lid 2, onder a), b) of e), van Verordening (EG) nr. 1774/2002 rechtstreeks verwijderd, met uitzondering van het materiaal dat moet worden bewaard in samenhang met de in hoofdstuk B, deel III, van deze bijlage bedoelde registers.

## 8. Genotypering

- 8.1. Voor elk positief TSE-geval bij schapen wordt het prioneiwitgenotype voor de codonen 136, 154 en 171 bepaald. TSE-gevallen bij schapen met genotypes die op beide allelen van codon 136 voor alanine coderen, op beide allelen van codon 154 voor arginine en op beide allelen van codon 171 voor arginine worden onmiddellijk aan de Commissie gemeld. Als het positieve TSE-geval een geval van atypische scrapie is, wordt het prioneiwitgenotype voor het codon 141 bepaald.
- 8.2. Naast de uit hoofde van punt 8.1 gegenotypeerde dieren wordt het prioneiwitgenotype voor de codonen 136, 141, 154 en 171 bepaald bij een minimumsteekproef van schapen. Voor lidstaten waarvan de populatie volwassen schapen meer dan 750 000 dieren bedraagt, omvat deze minimumsteekproef ten minste 600 dieren. Voor de overige lidstaten omvat de minimumsteekproef ten minste 100 dieren. De steekproef kan worden samengesteld uit voor menselijke consumptie geslachte, op het landbouwbedrijf gestorven en levende dieren. De bemonstering moet representatief zijn voor de hele schapenpopulatie."

3) Bijlage VII wordt vervangen door:

### „BIJLAGE VII

#### UITROEIING VAN OVERDRAAGBARE SPONGIFORME ENCEFALOPATHIEËN

##### HOOFDSTUK A

#### Maatregelen nadat de aanwezigheid van een tse is bevestigd

1. In het kader van het in artikel 13, lid 1, onder b), bedoelde onderzoek moeten worden geïdentificeerd:
  - a) voor runderen:
    - alle andere herkauwers op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd,
    - de nakomelingen van een vrouwelijk dier waarbij de ziekte is bevestigd, die zijn geboren in de laatste twee jaar vóórdat of in de periode nadat de eerste klinische verschijnselen van de ziekte zich hebben voorgedaan,

- alle dieren van de cohort van het dier waarbij de ziekte is bevestigd,
  - de mogelijke oorsprong van de ziekte,
  - andere dieren op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd of op andere bedrijven, die met het TSE-agens kunnen zijn besmet of met hetzelfde voeder of dezelfde besmettingsbron in contact kunnen zijn geweest,
  - de verplaatsing van potentieel verontreinigde diervoeders, ander materiaal, of andere vectoren, die het TSE-agens van of naar het betrokken bedrijf kunnen hebben overgebracht;
- b) voor schapen en geiten:
- alle andere herkauwers dan schapen en geiten op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd,
  - voor zover nagetrokken kan worden, de ouderdieren en — in het geval van vrouwelijke dieren — alle embryo's, eicellen en de laatste nakomelingen van het vrouwelijke dier waarbij de ziekte is bevestigd,
  - alle andere schapen en geiten op het bedrijf van het dier waarbij de ziekte is bevestigd, naast de in het tweede streepje genoemde dieren,
  - de mogelijke oorsprong van de ziekte en andere bedrijven waar zich dieren, embryo's of eicellen bevinden die met het TSE-agens kunnen zijn besmet of met hetzelfde voeder of dezelfde verontreinigingsbron in contact kunnen zijn geweest,
  - de verplaatsing van potentieel verontreinigde diervoeders, ander materiaal, of andere vectoren, die het TSE-agens van of naar het betrokken bedrijf kunnen hebben overgebracht.
2. De maatregelen bedoeld in artikel 13, lid 1, onder c), omvatten ten minste:
- 2.1. in geval van bevestiging van BSE bij een rund, het doden en volledig vernietigen van alle runderen die in het kader van het in punt 1, onder a), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd. De lidstaat kan evenwel besluiten:
- de in punt 1, onder a), derde streepje, bedoelde dieren van de cohort niet te doden en te vernietigen als is aangetoond dat die dieren geen toegang hadden tot hetzelfde voeder als het zieke dier;
  - het doden en vernietigen van dieren uit de cohort overeenkomstig punt 1, onder a), derde streepje, uit te stellen tot het eind van hun productieve leven, mits het stieren betreft die voortdurend in een spermacentrum ondergebracht zijn en gewaarborgd kan worden dat zij volledig vernietigd worden, nadat zij zijn gestorven.
- 2.2. Indien bij een schaap of geit op een bedrijf in een lidstaat een TSE wordt vermoed, geldt voor alle andere schapen en geiten op dat bedrijf een officiële verplaatsingsbeperking totdat de resultaten van het onderzoek beschikbaar zijn. Indien uit bewijsmateriaal blijkt dat het bedrijf waarop het dier zich bevond toen de TSE werd vermoed, waarschijnlijk niet het bedrijf is waar het dier aan een TSE kon zijn blootgesteld, kan de bevoegde autoriteit, afhankelijk van de beschikbare epidemiologische informatie, besluiten andere bedrijven, dan wel alleen het bedrijf waar de besmetting heeft plaatsgevonden onder officieel toezicht te plaatsen.
- 2.3. In geval van bevestiging van TSE bij een schaap of een geit:
- a) als BSE niet kan worden uitgesloten op grond van de resultaten van een overeenkomstig de procedure van bijlage X, hoofdstuk C, punt 3.2, onder c), uitgevoerd ringonderzoek, het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder a), tweede tot en met vijfde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd;
  - b) als BSE wordt uitgesloten overeenkomstig de procedure van bijlage X, hoofdstuk C, punt 3.2, onder c), conform het besluit van de bevoegde autoriteit:

hetzij

- i) het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd. De voorwaarden van punt 3 zijn van toepassing op het bedrijf,

hetzij

- ii) het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd, met uitzondering van:

- fokrammen met genotype ARR/ARR;
- fokooien met ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel en, wanneer die ooiën ten tijde van het onderzoek drachtig zijn, de daaruit geboren lammeren, als hun genotype met deze alinea in overeenstemming is;
- schapen met ten minste één ARR-allel die uitsluitend voor de slacht bestemd zijn;
- indien de bevoegde autoriteit hiertoe besluit, schapen en geiten jonger dan drie maanden die uitsluitend voor de slacht bestemd zijn.

De voorwaarden van punt 3 zijn van toepassing op het bedrijf,

hetzij

- iii) een lidstaat kan besluiten de in het kader van het in punt 1, onder b), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek geïdentificeerde dieren niet te doden en te vernietigen, als het moeilijk is nieuwe schapen met een bekend genotype te vinden, de frequentie van het ARR-allel binnen het ras of op het bedrijf klein is, het nodig geacht wordt inteelt te voorkomen of het besluit op een gemotiveerde afweging van alle epidemiologische factoren gebaseerd is. De voorwaarden van punt 4 zijn van toepassing op het bedrijf.

- c) In afwijking van de maatregelen onder b), kan de lidstaat besluiten de maatregelen van punt 5 toe te passen, op voorwaarde dat het op een bedrijf bevestigde TSE-geval een geval van atypische scrapie is.

- d) De lidstaten kunnen besluiten:

- i) het doden en volledig vernietigen van alle onder b), i), bedoelde dieren te vervangen door slacht voor menselijke consumptie;
- ii) het doden en volledig vernietigen van onder b), ii), bedoelde dieren te vervangen door slacht voor menselijke consumptie,

op voorwaarde dat:

- de dieren worden geslacht op het grondgebied van de betrokken lidstaat;
- alle dieren die ouder dan 18 maanden zijn of waarbij meer dan twee blijvende snijtanden door het tandvlees zijn gebroken en die voor menselijke consumptie worden geslacht, op de aanwezigheid van TSE's worden getest overeenkomstig de laboratoriumtechnieken van bijlage X, hoofdstuk C, punt 3.2, onder b);

- e) van maximaal 50 schapen die zijn gedood en vernietigd of voor menselijke consumptie zijn geslacht overeenkomstig het bepaalde onder b), i) en iii), wordt het prioneiwitgenotype bepaald.

- 2.4. Indien het besmette dier vanuit een ander bedrijf is binnengebracht kan een lidstaat aan de hand van de voorgeschiedenis van het geval besluiten uitroeiingsmaatregelen toe te passen op het bedrijf van oorsprong en al dan niet op het bedrijf waar de besmetting bevestigd werd; in geval van gemeenschappelijke weiden die door meer dan één koppel worden gebruikt, kunnen de lidstaten na een gemotiveerde afweging van alle epidemiologische factoren besluiten deze maatregelen slechts op één koppel toe te passen; wanneer op hetzelfde bedrijf meer dan één koppel wordt gehouden, kunnen de lidstaten besluiten de maatregelen te beperken tot het koppel waarin de TSE is bevestigd, op voorwaarde dat is nagegaan of de koppels van elkaar gescheiden gehouden zijn en besmetting tussen de koppels onderling door direct of indirect contact onwaarschijnlijk is.

3. Wanneer op een bedrijf de in punt 2.3, onder a), en b), i) en ii), aangegeven maatregelen zijn genomen:
- 3.1. mogen alleen de volgende dieren op het bedrijf of de bedrijven worden binnengebracht:
- a) rammen met genotype ARR/ARR;
  - b) ooiën met ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel;
  - c) geiten, mits:
    - i) zich geen fokschapen met een genotype dat verschilt van de onder a) en b) genoemde op het bedrijf bevinden;
    - ii) alle dierverblijven op het bedrijf na de ontvolking grondig zijn schoongemaakt en ontsmet.
- 3.2. Op het bedrijf of de bedrijven mogen uitsluitend de volgende levende producten van schapen worden gebruikt:
- a) sperma van rammen met genotype ARR/ARR;
  - b) embryo's met ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel.
- 3.3. Voor de verplaatsing van dieren van het bedrijf gelden de volgende voorwaarden:
- a) voor de verplaatsing van ARR/ARR-schapen van het bedrijf gelden geen beperkingen;
  - b) schapen met slechts één ARR-allel mogen het bedrijf alleen verlaten als zij direct voor menselijke consumptie worden geslacht of worden vernietigd. In afwijking hiervan:
    - mogen ooiën met slechts één ARR-allel en zonder VRQ-allel worden vervoerd naar andere bedrijven waarvoor beperkingen gelden, nadat de maatregelen overeenkomstig punt 2.3, onder b), ii), of punt 4 zijn genomen;
    - mogen lammeren en geitenlammeren, indien de bevoegde autoriteit daartoe besluit, eenmaal naar een ander bedrijf worden vervoerd, uitsluitend om te worden afgemest alvorens zij worden geslacht; op het bedrijf van bestemming mogen alleen schapen of geiten aanwezig zijn die worden afgemest alvorens te worden geslacht en dat bedrijf mag geen levende schapen of geiten naar andere bedrijven verzenden, behalve om direct te worden geslacht;
  - c) geiten mogen worden vervoerd op voorwaarde dat op het bedrijf verscherpt toezicht op TSE's plaatsvindt, waaronder het testen van alle geiten ouder dan 18 maanden die:
    - i) aan het eind van hun productieve leven voor menselijke consumptie worden geslacht, dan wel
    - ii) op het bedrijf gestorven of gedood zijn en voldoen aan de criteria van bijlage III, hoofdstuk A, deel II, punt 3;
  - d) lammeren en geitenlammeren jonger dan drie maanden mogen, indien de lidstaat hiertoe besluit, het bedrijf verlaten om direct voor menselijke consumptie te worden geslacht.
- 3.4. De in de punten 3.1, 3.2 en 3.3 vastgestelde beperkingen blijven voor het bedrijf van toepassing gedurende twee jaar na:
- a) het tijdstip waarop alle schapen op het bedrijf van genotype ARR/ARR zijn, of
  - b) het laatste tijdstip waarop een schaap of geit op het bedrijf is gehouden, of
  - c) het tijdstip waarop het in punt 3.3, onder c), vermelde verscherpte toezicht op TSE's is ingegaan, of

- d) het tijdstip waarop alle fokkrammen op het bedrijf van genotype ARR/ARR zijn en alle fokooien ten minste één ARR-allel en geen VRQ-allel bezitten, mits gedurende de periode van twee jaar de TSE-tests op de volgende dieren ouder dan 18 maanden negatief zijn:
- een jaarlijkse steekproef van schapen die aan het eind van hun productieve leven voor menselijke consumptie zijn geslacht, overeenkomstig de in de tabel in bijlage III, hoofdstuk A, deel II, punt 5, aangegeven steekproefgrootte, en
  - alle schapen als bedoeld in bijlage III, hoofdstuk A, deel II, punt 3, die op het bedrijf zijn gestorven of gedood.
4. Na het nemen op een bedrijf van de in punt 2.3, onder b), iii), vermelde maatregelen en gedurende twee fokjaren na de ontdekking van het laatste TSE-geval:
- a) moeten alle schapen en geiten op het bedrijf worden geïdentificeerd;
  - b) mogen alle schapen en geiten op het bedrijf uitsluitend op het grondgebied van de betrokken lidstaat worden vervoerd om voor menselijke consumptie te worden geslacht of vernietigd te worden; alle dieren die ouder zijn dan 18 maanden en voor menselijke consumptie zijn geslacht, moeten op de aanwezigheid van een TSE worden getest overeenkomstig de in bijlage X, hoofdstuk C, punt 3.2, onder b), vastgestelde laboratorium-technieken;
  - c) zorgt de bevoegde autoriteit ervoor dat geen embryo's en eicellen vanuit het bedrijf worden verzonden;
  - d) mogen alleen het sperma van rammen met genotype ARR/ARR en embryo's met minstens één ARR-allel en geen VRQ-allel op het bedrijf worden gebruikt;
  - e) moeten alle schapen en geiten die ouder zijn dan 18 maanden en op het bedrijf zijn gestorven of gedood, aan een TSE-test worden onderworpen;
  - f) mogen alleen rammen met genotype ARR/ARR en ooiën van bedrijven waar geen TSE-gevallen zijn geconstateerd of van koppels die aan de voorwaarden van punt 3.4 voldoen, op het bedrijf worden binnengebracht;
  - g) mogen alleen geiten van bedrijven waar geen TSE-gevallen zijn geconstateerd of van koppels die aan de voorwaarden van punt 3.4 voldoen, op het bedrijf worden binnengebracht;
  - h) moeten voor alle schapen en geiten op het bedrijf dezelfde begrazingsbeperkingen gelden, die door de bevoegde autoriteit worden vastgesteld na een gemotiveerde afweging van alle epidemiologische factoren;
  - i) mogen lammeren en geitenlammeren in afwijking van het bepaalde onder b), — indien de bevoegde autoriteit daartoe besluit — naar een ander bedrijf in dezelfde lidstaat worden vervoerd om uitsluitend voor de slacht te worden afgemest. Voorwaarde is dat op het bedrijf van bestemming alleen schapen of geiten aanwezig zijn die voor de slacht worden afgemest en het bedrijf geen levende schapen of geiten naar andere bedrijven verzendt, behalve om direct te worden geslacht.
5. Na gebruikmaking van de afwijking van punt 2.3, onder c), gelden de volgende maatregelen:
- a) hetzij het doden en volledig vernietigen van alle dieren, embryo's en eicellen die in het kader van het in punt 1, onder b), tweede en derde streepje, bedoelde onderzoek zijn geïdentificeerd. De lidstaten kunnen besluiten het prioneiwitgenotype van gedode en vernietigde schapen te bepalen;
  - b) hetzij ten minste de volgende maatregelen gedurende twee fokjaren na de ontdekking van het laatste TSE-geval:
    - i) alle schapen en geiten op het bedrijf moeten worden geïdentificeerd;
    - ii) op het bedrijf moet gedurende twee jaar verscherpt toezicht op TSE's worden gehouden, waarbij onder meer tests worden uitgevoerd op alle schapen en geiten die ouder zijn dan 18 maanden en voor menselijke consumptie zijn geslacht, en op alle schapen en geiten die ouder zijn dan 18 maanden en op het bedrijf zijn gestorven of gedood;
    - iii) de bevoegde autoriteit moet ervoor zorgen dat geen levende schapen en geiten, embryo's en eicellen van het bedrijf naar andere lidstaten of derde landen worden verzonden.

6. De lidstaten die de maatregelen van punt 2.3, onder b), iii), toepassen of van de afwijkingen van punt 2.3, onder c) en d), gebruikmaken, delen de Commissie mee onder welke voorwaarden en op grond van welke criteria ze worden toegestaan. Als nieuwe TSE-gevallen worden ontdekt in koppels waarop afwijkingen van toepassing zijn, moeten de voorwaarden voor het toestaan van deze afwijkingen opnieuw worden beoordeeld.

#### HOOFDSTUK B

#### **Minimumeisen voor fokprogramma's ter verkrijging van resistentie tegen tse's bij schapen overeenkomstig artikel 6 bis:**

##### DEEL 1

##### *Algemene eisen*

1. Het fokprogramma richt zich op koppels van hoge genetische waarde.
2. Er wordt een gegevensbank opgezet met ten minste de volgende gegevens:
  - a) de identiteit, het ras en het aantal van alle aan het fokprogramma deelnemende koppels;
  - b) de identiteit van de afzonderlijke dieren die in het fokprogramma zijn bemonsterd;
  - c) de resultaten van genotyperingstests.
3. Er wordt een uniform certificatiesysteem ingevoerd waarin het genotype van elk in het fokprogramma bemonsterde dier wordt gecertificeerd aan de hand van zijn individuele identificatienummer.
4. Er wordt een systeem ingevoerd voor het identificeren van de dieren en de monsters, de verwerking van de monsters en de productie van de resultaten, waarbij de kans op menselijke fouten zo klein mogelijk gemaakt wordt. De doeltreffendheid van dit systeem wordt op gezette tijden steekproefsgewijs gecontroleerd.
5. De genotypering van bloed en andere ten behoeve van het fokprogramma verzamelde weefsels wordt verricht in laboratoria die in het kader van het programma zijn erkend.
6. De bevoegde autoriteit van de lidstaat kan fokverenigingen helpen met het opzetten van genenbanken voor sperma, eicellen en/of embryo's die representatief zijn voor prioneiwitgenotypes die als gevolg van het fokprogramma waarschijnlijk zeldzaam zullen worden.
7. Voor elk ras worden fokprogramma's opgezet met inachtneming van:
  - a) de frequentie van de verschillende allelen in het ras;
  - b) de zeldzaamheid van het ras;
  - c) het vermijden van inteelt en genetische drift.

##### DEEL 2

##### *Specifieke voorschriften voor deelnemende koppels*

1. Het fokprogramma is bedoeld om de frequentie van het ARR-allel in het koppel schapen te vergroten en de prevalentie van allelen waarvan gebleken is dat zij aan de gevoeligheid voor TSE's bijdragen, te verkleinen.
2. De minimumeisen voor deelnemende koppels zijn:
  - a) alle dieren in het koppel die moeten worden gegenotypeerd, worden afzonderlijk op betrouwbare wijze geïdentificeerd;
  - b) alle fokrammen in het koppel worden gegenotypeerd voordat zij voor fokdoeleinden worden gebruikt;
  - c) mannelijke dieren die het VRQ-allel dragen, worden binnen zes maanden na de bepaling van het genotype geslacht of gecastreerd; deze dieren mogen het bedrijf niet verlaten, behalve voor de slacht;

- d) vrouwelijke dieren waarvan bekend is dat zij het VRQ-allel dragen, mogen het bedrijf niet verlaten, behalve voor de slacht;
  - e) mannelijke dieren — met inbegrip van donordieren voor kunstmatige inseminatie — die niet in het kader van het fokprogramma gecertificeerd zijn, mogen niet voor fokdoeleinden in het koppel worden gebruikt.
3. De lidstaten kunnen besluiten afwijkingen van de eisen van punt 2, onder c) en d), toe te staan met het oog op de bescherming van rassen en productietekenen.
4. De lidstaten stellen de Commissie in kennis van de krachtens punt 3 toegestane afwijkingen en van de daarvoor gehanteerde criteria.

#### DEEL 3

##### **Regeling voor de erkenning van de TSE-resistente status van bepaalde koppels schapen**

1. De regeling erkent de TSE-resistente status van koppels schapen die door deelname aan het in artikel 6 bis bedoelde fokprogramma aan de criteria van het programma voldoen.

Deze erkenning wordt op ten minste de volgende twee niveaus verleend:

- a) koppels van niveau I zijn koppels die uitsluitend bestaan uit schapen met genotype ARR/ARR;
- b) koppels van niveau II zijn koppels waarvan het nageslacht uitsluitend verwekt is door rammes met genotype ARR/ARR.

De lidstaten kunnen besluiten op andere niveaus erkenning te verlenen om aan nationale eisen te voldoen.

2. Schapen van TSE-resistente koppels worden op gezette tijden steekproefsgewijs bemonsterd:
- a) op het landbouwbedrijf of in het slachthuis om hun genotype na te gaan;
  - b) in geval van koppels van niveau I door dieren ouder dan 18 maanden in het slachthuis op TSE's te testen overeenkomstig bijlage III.

#### DEEL 4

##### **Rapportage van de lidstaten aan de Commissie**

Lidstaten die nationale fokprogramma's invoeren om te selecteren op resistentie tegen TSE's in hun schapenpopulaties, stellen de Commissie in kennis van de eisen van deze programma's en dienen jaarlijks een verslag over de voortgang ervan in. Het verslag over een kalenderjaar wordt uiterlijk 31 maart van het volgende jaar ingediend."

- 4) Bijlage X, hoofdstuk C, wordt als volgt gewijzigd:
- a) Punt 1 wordt vervangen door:

##### **„1. Bemonstering**

De op de aanwezigheid van een TSE te onderzoeken monsters worden genomen volgens de methoden en protocollen van de meest recente uitgave van het „Manual for diagnostic tests and vaccines for Terrestrial Animals” („het handboek”) van het Internationaal Bureau voor besmettelijke veeziekten (OIE). Daarnaast — of indien het OIE geen methoden en protocollen voorschrijft — waarborgt de bevoegde autoriteit dat bemonsteringsmethoden en protocollen worden toegepast die in overeenstemming zijn met de richtsnoeren van het communautaire referentielaboratorium, zodat ervoor wordt gezorgd dat voldoende materiaal beschikbaar is. De bevoegde autoriteit verzamelt met name de juiste weefsels — overeenkomstig het beschikbare wetenschappelijke advies en de richtsnoeren van het communautaire referentielaboratorium — om ervoor te zorgen dat alle bekende TSE-stammen bij kleine herkauwers worden opgespoord. Verder bewaart de bevoegde autoriteit ten minste de helft van de verzamelde weefsels in verse, niet-bevroren toestand totdat de snelle test een negatief resultaat oplevert. Als het resultaat positief of onduidelijk is, moeten de overblijvende weefsels worden verwerkt overeenkomstig de richtsnoeren van het communautaire referentielaboratorium.

De monsters worden op de juiste wijze gemerkt wat de identiteit van het bemonsterde dier betreft.”

b) Punt 3.2, onder b), wordt vervangen door:

„b) Toezicht op TSE's

Monsters van schapen en geiten die overeenkomstig bijlage III, hoofdstuk A, deel II (Toezicht op schapen en geiten), voor onderzoek naar een laboratorium worden gestuurd, worden met een snelle test onderzocht. Daarbij wordt van geschikte methoden en protocollen gebruikgemaakt — overeenkomstig het beschikbare wetenschappelijke advies en de richtsnoeren van het communautaire referentielaboratorium — om ervoor te zorgen dat alle bekende TSE-stammen worden opgespoord.

Wanneer het resultaat van de snelle test onduidelijk of positief is, worden de bemonsterde weefsels onmiddellijk naar een officieel laboratorium gestuurd voor bevestigend onderzoek door middel van immunocytochemie, immunoblotting of opsporing van kenmerkende fibrillen met behulp van elektronenmicroscopie, als bedoeld onder a). Indien het resultaat van het bevestigende onderzoek negatief of onduidelijk is, wordt aanvullend bevestigend onderzoek verricht overeenkomstig de richtsnoeren van het communautaire referentielaboratorium.

Indien het resultaat van een van de bevestigende onderzoeken positief is, wordt het dier als een positief TSE-geval beschouwd.”.

c) Punt 3.2, onder c), ii), derde alinea, wordt vervangen door:

„Nader onderzoek van TSE-positieve monsters die in besmette koppels op hetzelfde bedrijf zijn ontdekt, vindt plaats op ten minste de eerste twee TSE-positieve gevallen die jaarlijks na het indexgeval worden ontdekt.”.

---